A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1578 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2017. szeptember 18.)

az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1194/2013/EU végrehajtási rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a WTO Vitarendező Testülete által dömping- és szubvencióellenes ügyekkel kapcsolatban elfogadott jelentés után az Unió által hozható intézkedésekről szóló, 2015. március 11-i (EU) 2015/476 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet) és különösen annak 1. és 2. cikkére,

mivel:

1. HATÁLYBAN LEVŐ INTÉZKEDÉSEK

(1) A Tanács a 2013. november 19-i 1194/2013/EU végrehajtási rendelettel ([2]) végleges dömpingellenes vámot vetett ki az Argentínából és az Indonéziából származó biodízel behozatalára (a továbbiakban: végleges rendelet).

2. A WTO VITARENDEZÉSI TESTÜLETE ÁLTAL ELFOGADOTT JELENTÉSEK

(2) A Kereskedelmi Világszervezet (a továbbiakban: WTO) Vitarendezési Testülete az „Európai Unió – Az Argentínából érkező biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések" vitában (WT/DS473/15) 2016. október 26-án elfogadta a Fellebbezési Testület jelentését ([3]), valamint a Fellebbezési Testület jelentésével módosított vizsgálóbizottsági jelentést ([4]) (a továbbiakban: jelentések). A Vitarendezési Testület álláspontja szerint a vizsgálóbizottsági jelentés a Fellebbezési Testület jelentésével együtt értelmezendő. A Fellebbezési Testület jelentésében megállapítást nyert többek között, hogy az Európai Unió az alábbiakkal nem összeegyezethető módon járt el:

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontja, amennyiben a vizsgált termék előállítási költségeit nem a termelők által nyilvántartott adatok alapján számította ki,

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének (2) bekezdése és a GATT 1994 VI. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja, amennyiben a biodízel rendes értékének kiszámításához nem az Argentínán belüli előállítási költségeket alkalmazta, valamint

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 9. cikkének (3) bekezdése és a GATT 1994 VI. cikkének (2) bekezdése, amennyiben a kivetett dömpingellenes vámok mértéke meghaladta annak a dömpingkülönbözetnek a mértékét, amelynek a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke és a GATT 1994 VI. cikkének (1) bekezdése alapján adódnia kellett volna.

(3) Emellett a vizsgálóbizottság többek között azt is megállapította, hogy az Európai Unió az alábbiakkal nem összeegyezethető módon járt el:

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 3. cikkének (1) bekezdése és 3. cikkének (4) bekezdése a dömpingelt import belföldi iparágra gyakorolt hatása vizsgálatának a termelési kapacitást és a kapacitáskihasználást érintő részében.

(4) A Fellebbezési Testület azt az ajánlást fogalmazta meg, hogy a Vitarendezési Testület kérje fel az Európai Uniót intézkedéseinek a dömpingellenes WTO-megállapodással és a GATT 1994 rendelkezéseivel való összhangba hozására.

([1]) HL L 83., 2015.3.27., 6. o.
([2]) A Tanács 1194/2013/EU végrehajtási rendelete (2013. november 19.) az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 315., 2013.11.26., 2. o.).
([3]) WT/DS473/AB/R és WT/DS473/AB/R/Add.1.
([4]) WT/DS473/R és WT/DS473/R/Add.1.

3. ELJÁRÁS

(5) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 1. cikkének (3) bekezdése alapján, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítés ([1]) (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) útján 2016. december 20-án felülvizsgálatot (a továbbiakban: felülvizsgálat) indított. A Bizottság tájékoztatta az 1194/2013/EU végrehajtási rendelethez vezető vizsgálatban (a továbbiakban: eredeti vizsgálat) érdekelt feleket a felülvizsgálatról, valamint arról, hogy miként tervezi figyelembe venni a jelentésekben foglalt megállapításokat.

(6) Az érdekelt feleknek lehetőségük nyílt a felülvizsgálat megindításával kapcsolatos észrevételeik megtételére, valamint a Bizottsággal és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselővel tartandó meghallgatás kérelmezésére.

(7) A Bizottság az uniós gazdasági ágazat termelésével és termelési kapacitásával kapcsolatos adatokra vonatkozóan kérdőívet küldött az Európai Biodízeltanács számára, majd azt követően ellenőrző látogatást tett annak telephelyén.

4. ÉRINTETT TERMÉK

(8) Az érintett terméket az Argentínából és az Indonéziából származó, jelenleg az ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 és ex 3826 00 90 KN-kódok alá tartozó, következőképpen meghatározott termékek alkotják: szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű zsírsav-monoalkilészterek és/vagy paraffingázolajok akár tisztán, akár keverék formájában (a továbbiakban: érintett termék, közismert nevén: biodízel).

(9) A jelentések nem befolyásolják a végleges rendelet (16)–(27) preambulumbekezdésében foglalt, az érintett termékre és a hasonló termékre vonatkozó ténymegállapításokat.

5. A JELENTÉSEK ALAPJÁN FELÜLVIZSGÁLT, A DÖMPINGRE VONATKOZÓ TÉNYMEGÁLLAPÍTÁSOK

(10) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelzettek szerint a Bizottság a Vitarendezési Testület ajánlásainak és határozatainak figyelembevételével újraértékelte az eredeti vizsgálat végleges ténymegállapításait. Az újraértékelés az eredeti vizsgálat során gyűjtött információkon és az eljárás megindításáról szóló értesítés közzétételét követően az érdekelt felektől kapott információkon alapult.

(11) A dömping és a kár eredeti vizsgálata a 2011. július 1-jétől 2012. június 30-ig tartó időszakra (továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kárértékelés szempontjából lényeges tényezők vizsgálata a 2009. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszak (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) adataira terjedt ki.

(12) E rendelet célja a végleges rendelet azon vonatkozásainak kijavítása és a jelentésekkel való összhangba hozása, amelyek nem egyeztethetőek össze a WTO szabályaival.

5.1. Az eljárás kiterjesztése Indonéziára

(13) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság utalt a biodízel Indonéziából érkező behozatalára ugyanezzel a végleges rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedésekre. Ezek az intézkedések jelenleg egy folyamatban lévő, Indonézia által az Unióval szemben kezdeményezett WTO-vita ([2]) tárgyát képezik (a továbbiakban: Indonéziára vonatkozó európai uniós intézkedések). A szóban forgó vita keretében Indonézia a jelentésekben tárgyalt állításokhoz hasonló állításokkal élt. Mivel a Fellebbezési Testületnek a jelentésekben foglalt jogértelmezése relevánsnak tűnik az Indonéziára vonatkozó vizsgálat szempontjából is, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy helyénvaló egy, a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése alapján lefolytatott párhuzamos felülvizsgálat keretében – különösen a végleges rendeletnek a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontjával összeegyeztethetetlennek ítélt elemei tekintetében – megvizsgálni a biodízel Indonéziából érkező behozatalára bevezetett dömpingellenes intézkedéseket is.

(14) A Bizottság az általános tájékoztató (12)–(20) preambulumbekezdésében ismertette előzetes elemzését arra vonatkozóan, hogy az Indonéziára vonatkozó vizsgálat keretében hogyan kívánja alkalmazni a Fellebbezési Testületnek a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontjával kapcsolatos értelmezését.

([1]) HL C 476., 2016.12.20., 3. o. Értesítés az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára alkalmazandó hatályos dömpingellenes intézkedésekre vonatkozó eljárásnak a Kereskedelmi Világszervezet Vitarendezési Testületének az „Európai Unió – A biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések" vita (DS473) kapcsán elfogadott ajánlásait és határozatait követő megindításáról (2016/C 476/04).

([2]) *„Európai Unió – Az Indonéziából érkező biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések"*, DS480.

(15) A nyilvánosságra hozatalt követően az érdekelt felek megkérdőjelezték a Bizottság elemzését, és ellenvéleményüket fejezték ki egyebek mellett a Fellebbezési Testület értelmezésének alkalmazhatóságával, valamint azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság az értelmezés alapján eljárhat-e hivatalból a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet alapján.

(16) Mivel az elemzés további időt igényel, a Bizottság úgy döntött, hogy Indonézia tekintetében egyelőre nem zárja le a felülvizsgálatot, hanem a beérkezett észrevételek figyelembevételével folytatja elemzését. A WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése alapján megindított felülvizsgálat tehát Indonézia tekintetében még folyamatban van, és továbbra is nyitott. A 2017. július 31-én kibocsátott felülvizsgált tájékoztató útján minderről valamennyi érdekelt fél tájékoztatásban részesült, továbbá lehetőséget kapott arra, hogy észrevételeket tegyen.

(17) Az indonéz kormány azt állította, hogy a Bizottság megsértette az Európai Unió jogának általános elveit, amikor először arról tájékoztatta az érdekelt feleket, hogy Indonézia tekintetében módosítani kívánja a végleges rendeletet, majd pedig elállt ettől a szándékától, hogy tovább folytathassa Indonézia tekintetében a vizsgálatot.

(18) Egyrészről az indonéz kormány szerint ez az eljárás az argentin exportáló gyártókhoz viszonyítva eltérő és hátrányos megkülönböztetést valósít meg az indonéz gyártókkal szemben, mert álláspontja szerint az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság elismerte, hogy a biodízel Indonéziából és Argentínából érkező behozatala tekintetében a helyzet hasonló. Azzal, hogy a felülvizsgálat Indonézia tekintetében tovább folyik, az indonéziai exportáló gyártók egyértelműen hátrányos helyzetbe kerülnek az argentin exportőrökhöz képest.

(19) Másrészről mivel a Bizottság a felülvizsgálatot a biodízel mind Indonéziából, mind pedig Argentínából érkező behozatala tekintetében megindította, az indonéziai exportáló gyártók észszerűen és jogosan várhatják el azt, hogy a felülvizsgálat Indonézia és Argentína tekintetében azonos időpontban záruljon le. Ezt az elvárást tovább fokozta az első tájékoztató, amelyben a Bizottság Indonézia tekintetében is előirányozta a végleges rendelet módosítását. Azzal tehát, hogy most egy felülvizsgált tájékoztatóval megváltoztatja szándékát, a Bizottság megsérti a bizalomvédelem elvét.

(20) Harmadrészt az indonéz kormány álláspontja szerint a Bizottság megsértette a jóhiszeműség elvét, amikor az eljárás kései szakaszában annak ellenére kizárta az Indonéziából érkező behozatalt a felülvizsgálatból, hogy a vizsgálat korábbi szakaszaiban azzal is foglalkozott.

(21) A Bizottság már a kezdetektől fogva emlékeztetett arra, hogy a WTO Vitarendezési Testülete a biodízel Argentínából érkező behozatalára vonatkozó európai uniós intézkedések ügyében már fogalmazott meg végleges megállapításokat, míg a biodízel Indonéziából érkező behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedésekkel kapcsolatos, az Argentínát érintőtől független vita továbbra is folyamatban van. Ez utóbbi tehát a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében nem vitatott intézkedésnek minősül. Ezt támasztja alá egyebek mellett a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében található „jelentés" szó, amely a WTO Vitarendezési Testülete által már megvitatott és eldöntött vitatott intézkedésre utal.

(22) A Bizottság emellett emlékeztetett arra, hogy az Európai Unió jogában az „egyenlő bánásmód" és a „hátrányos megkülönböztetés tilalma" jogintézménye tiltja a hasonló helyzetek eltérő és az eltérő helyzetek azonos kezelését abban az esetben, ha annak nincs objektív indoka. ([1]) A WTO jelentéseinek végrehajtása szempontjából az indonéziai és az argentin exportáló gyártók objektíve nem ugyanabban a helyzetben vannak: a végrehajtás az Argentínából érkező érintett termék kárt okozó dömpingjének vizsgálata vonatkozásában a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 1. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik és e rendelettel lezárásra kerül, míg az Indonéziából érkező érintett termékkel kapcsolatos hasonló gyakorlat vizsgálata vonatkozásában a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik és nyitva marad. Hátrányos megkülönböztetés akkor valósulhat csak meg, ha ugyanabban a helyzetben lévő gazdasági szereplők eltérő jogi bánásmódban részesülnek.

(23) Mivel azonban a WTO Vitarendezési Testülete által Argentínával és Indonéziával kapcsolatban megfogalmazott megállapítások végrehajtására irányuló felülvizsgálat eltérő jogalap alapján kezdődött, az Argentínából érkező termék kárt okozó dömpingjének vizsgálatát célzó felülvizsgálatnak az Indonéziából érkező termék kárt okozó dömpingjének vizsgálatát célzó felülvizsgálat előtti lezárása nem jelenti hasonló helyzet eltérő kezelését. Ennek az az oka, hogy az érintett gazdasági szereplők eltérő helyzetben vannak.

([1]) Lásd például: Jacobs főtanácsnok véleménye, 2004. április 29., C-422/02 P sz. ügy, Europe *Chemi-Con (Deutschland) kontra Tanács*, ECLI:EU:C:2004:277, 36. pont.

(24) Indonézia kormányának érveivel ellentétben tehát az Európai Unió joga alkalmazásában nem sérül az „egyenlő bánásmód" és a „hátrányos megkülönböztetés tilalmának" elve. Továbbá a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében a megengedő szóhasználattal („meghozhatja", „amennyiben ezt helyénvalónak találja") az uniós jogalkotó széles mérlegelési jogkörrel ruházta fel a Bizottságot azzal kapcsolatban, hogy egy nem vitatott intézkedés vonatkozásában végrehajtja-e a WTO ajánlását.

(25) A (16) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően a Bizottság a nyilvánosságra hozatalt követően kapott észrevételek elemzése után helyénvalónak ítélte, hogy Indonézia tekintetében egyelőre ne zárja le a felülvizsgálatot, hanem a beérkezett észrevételek figyelembevételével folytassa arra vonatkozó elemzését, hogy a szóban forgó megállapítások mennyiben alkalmazhatók Indonézia esetében.

(26) Továbbá a Bizottság nem adhat helyt annak az érvelésnek, hogy egy tájékoztató jogos elvárásokat keletkeztet a vizsgálat végleges kimenetelére vonatkozóan. Ellenkezőleg, a nyilvánosságra hozatal célja az, hogy a Bizottság tájékoztassa az érdekelt feleket az előzetes ténymegállapításairól, és lehetőséget adjon nekik arra, hogy ténylegesen gyakorolják védelemhez való jogukat. Tehát a nyilvánosságra hozatalnak éppen az a lényege, hogy segítségével a Bizottság figyelembe vehesse az érdekelt felek által bemutatott érveket és tényeket.

(27) Ezért az összes érdekelt félhez intézett kísérőlevélben kifejezetten szerepelt, hogy „a nyilvánosságra hozatal a Bizottság által meghozható döntéseket nem korlátozza, de ha egy ilyen döntés eltérő tényeken és megfontolásokon alapul, arról a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatni fogja Önöket". Jelen ügyben e folyamat során a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy további időre van szüksége a WTO Vitarendezési Testülete által megfogalmazott megállapítások Indonézia tekintetében való alkalmazhatóságának elemzéséhez. Ez a döntés előkészítő jellegű, és nem szükségképpen vetíti előre a Bizottság végső következtetését. Ezzel a döntésével a Bizottság egyben gyakorolja azt a széles mérlegelési jogkörét, amellyel a közös kereskedelempolitika keretei között a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet alapján megindított felülvizsgálatok lefolytatása során rendelkezik.

(28) Ennek megfelelően mindaddig, amíg a Bizottság az uniós jogalkotótól kapott hatáskörén belül jár el, az érdekelt fél nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvére azelőtt, hogy a Bizottság lezárta volna a felülvizsgálati eljárást. ([1]) Ezt az érvet ezért szintén el kell utasítani.

(29) Végezetül nem utal rosszhiszeműségre, hogy a változás a Bizottság előzetes álláspontjának eredeti nyilvánosságra hozatala után következett be, és Indonézia kormánya sem szolgáltatott ilyen értelmű bizonyítékot. A Bizottság a jogi előírásokhoz hűen, valamennyi érdekelt fél eljárási jogainak maradéktalan tiszteletben tartásával hajtotta végre a felülvizsgálat valamennyi eljárási lépését.

(30) A Bizottság tehát a fentiek alapján elutasította azokat az észrevételeket, amelyek szerint azzal, hogy mérlegelési jogkörével élve, valamennyi érdekelt fél eljárási jogainak maradéktalan tiszteletben tartásával úgy döntött, hogy a felülvizsgálat jelen szakaszában nem módosítja Indonézia vonatkozásában a dömpingellenes intézkedéseket, megsértette volna az uniós jog alapelveit.

(31) A felülvizsgált nyilvánosságra hozatalt követően egy indonéziai exportáló gyártó (a továbbiakban: Wilmar) a WTO jelentéseiben foglalt megállapítások egyértelműségére hivatkozva vitatta a Bizottság azon álláspontját, hogy Indonézia tekintetében további időre van szüksége a felülvizsgálat lezárásához. Álláspontja szerint az Indonéziával szembeni intézkedéseket is módosítani kellene. Mint kifejtette, a Bizottság a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet alapján jogosult nem vitatott intézkedéseket módosítani, és nem vonható kétségbe az a joga, hogy hivatalból eljárjon. Végezetül a Wilmar előadta, hogy amennyiben a Bizottság Indonézia esetében későbbre halasztja ténymegállapításainak megfogalmazását, az Argentínával kapcsolatos ténymegállapításainak megfogalmazását is későbbre kell halasztania. Álláspontja szerint az Indonéziára vonatkozó WTO-eljárásban – konkrétan a haszonkulccsal összefüggésben – olyan jogi kérdések körül is folyik a vita, amelyek a biodízel Argentínából érkező behozatalára vonatkozó intézkedések kapcsán is relevánsak és alkalmazandók lehetnek.

(32) A Bizottság egyetértett a Wilmarral abban, hogy elviekben a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése alapján jogosult ténymegállapításokat megfogalmazni nem vitatott intézkedésekkel kapcsolatban. Azonban ahogyan a (16) preambulumbekezdés elmagyarázza, a Bizottság a beérkezett észrevételek vizsgálata után úgy ítélte meg, hogy egyelőre nem helyénvaló Indonézia vonatkozásában lezárnia a felülvizsgálatot, és ennek érdekében gyakorolnia a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkörét.

([1]) Lásd a C-69/89. sz., *Nakajima All Precision kontra Tanács* ügyben 1991. május 7-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:1991:186) 120. pontját. Lásd még, nemrégiben: Campos Sánchez-Bordona főtanácsnok véleménye, 2017. július 20., C-256/16. sz. ügy, *Deichmann*, ECLI:EU:C:2017:580, 49. pont.

(33) A Wilmar azon felvetésével összefüggésben, hogy az Argentínával kapcsolatos ténymegállapítások megfogalmazását is későbbre kellene halasztani, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a WTO jelentései igazolták a végleges rendeletben a haszonkulcs megállapítása érdekében alkalmazott módszertant. Az Indonézia folyamatban lévő ügyében vitatott kérdés Argentína esetében nem merült fel. Mindemellett az Unió és Argentína megállapodott abban, hogy a jelentések megállapításait észszerű időn belül végrehajtják, és ezt a megállapodást helyénvaló tiszteletben tartani.

5.2. **A rendes érték meghatározása és a dömpingkülönbözetek kiszámítása**

(34) Ez a szakasz az eredeti vizsgálatnak a jelentések azzal kapcsolatos ajánlásai és határozatai nyomán újraértékelt ténymegállapításait mutatja be, hogy az Unió az alábbiakkal nem összeegyezethető módon járt el:

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontja, amennyiben a vizsgált termék előállítási költségeit nem a termelők által nyilvántartott adatok alapján számította ki, továbbá

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének (2) bekezdése és a GATT 1994 VI. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja, amennyiben a biodízel rendes értékének kiszámításához nem az Argentínán belüli előállítási költségeket alkalmazta,

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 9. cikkének (3) bekezdése és a GATT 1994 VI. cikkének (2) bekezdése, amennyiben a kivetett dömpingellenes vámok mértéke meghaladta annak a dömpingkülönbözetnek a mértékét, amelynek a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke és a GATT 1994 VI. cikkének (1) bekezdése alapján adódnia kellett volna.

(35) Amint az a végleges rendelet (28) preambulumbekezdésében szerepel, a Bizottság megállapította, hogy mivel a belföldi értékesítés nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében zajlik, a rendes értéket számtanilag kell képezni. Ezt a ténymegállapítást nem vitatták, így az továbbra is érvényben marad.

(36) A végleges rendelet (29)–(34) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy az Argentína által a fő nyersanyagra (Argentínában szójababolaj és szójabab) és a késztermékre (biodízel) kivetett exportadók közötti eltérés Argentínában leszorította a belföldi árakat, így azt figyelembe kell venni a rendes érték képzésekor.

(37) Ennek eredményeként a Bizottság a rendes érték képzésekor a fő nyersanyagnak az exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő költségeit az érintett országok illetékes hatóságai által közzétett referenciaárakkal helyettesítette.

(38) Továbbá a Bizottság az eredeti vizsgálat során megfogalmazott következtetéseit a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdése 1.1. pontjának azon értelmezésére alapozta, hogy a vizsgálatot végző hatóság eltekinthet az exportáló gyártók nyilvántartásainak használatától, ha megállapítja, hogy azok i. nem felelnek meg az általánosan elfogadott számviteli elveknek; vagy ii. nem tükrözik elfogadhatóan a szóban forgó termék előállításának és értékesítésének költségeit (a végleges rendelet (42) preambulumbekezdése).

(39) A vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület is azon a véleményen volt, hogy a Bizottság azon megállapítása, miszerint a szójabab argentínai belföldi árai az argentin exportadórendszer miatt voltak alacsonyabbak a nemzetközi áraknál, önmagában nem jelentett kellő alapot annak a következtetésnek a levonásához, hogy a gyártók nyilvántartásai nem tükrözik elfogadhatóan a szójababnak a biodízel előállításával és értékesítésével kapcsolatos költségeit, vagy ahhoz, hogy a nyilvántartásokban szereplő vonatkozó költségeket a biodízel rendes értékének képzésekor figyelmen kívül lehessen hagyni.

(40) A Bizottság a jelentések nyomán újraszámította az Argentínában működő exportáló gyártókra vonatkozó rendes értéket. Az újraszámításhoz alkalmazott módszertan megegyezett a 490/2013/EU bizottsági rendelet ([1]) (40)–(49) preambulumbekezdésében Argentína vonatkozásában kifejtettel.

(41) Az ideiglenes rendelet (45) preambulumbekezdésében ismertetett okok miatt a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a belföldi értékesítést a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívül folytatták, így a hasonló termék rendes értékét az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdése alapján kellett képezni. Ezt a Bizottság oly módon végezte, hogy a vizsgálati időszak alatt felmerült, kiigazított előállítási költségekhez hozzáadta az értékesítési, általános és igazgatási költségeket (SGA-költségek) és egy észszerű haszonkulcsot.

([1]) A Bizottság 490/2013/EU rendelete (2013. május 27.) az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) (HL L 141., 2013.5.28., 6. o.).

(42) Az ideiglenes rendelet (46) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a Bizottság megítélése szerint a nyereség összegének megállapításához Argentína esetében nem lehetett a mintában szereplő vállalatok tényleges adatait alapul venni. Ebből adódóan a rendes érték kiszámításához a Bizottság a nyereség összegét az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja értelmében azon észszerű nyereség alapján határozta meg, amely egy hasonlóan új és innovatív, tőkeigényes ágazatban szabad- és nyílt piacon, hagyományos versenyfeltételek mellett elérhető, ami ez esetben a forgalom 15 %-át jelenti.

(43) Az Európai Biodízeltanács több, a jelenlegi felülvizsgálat során benyújtott beadványában is azt állította, hogy a jelentések nem zárják ki annak lehetőségét, hogy a Bizottság megfelelő indokolás mellett kiigazítsa a nyersanyagköltségeket a rendes érték képzésekor. Ezzel kapcsolatban előadta, hogy a differenciált exportadó-mechanizmus uniós piacra gyakorolt drámai hatására, valamint az ilyen jellegű kiigazítás alapjaként a jelentések által lehetőségként említett különféle jogi megoldásokra tekintettel az Argentínával szembeni intézkedéseket jelenlegi szintjükön kellene fenntartani, jóllehet más indokolás mellett.

(44) Az Európai Biodízeltanács mindenekelőtt a Fellebbezési Testület jelentésében szereplő azon kijelentésre hivatkozott, amely szerint „az uniós hatóságok azon megállapítása, miszerint a szójabab argentínai belföldi árai az argentin exportadórendszer miatt voltak alacsonyabbak a nemzetközi áraknál, önmagában nem jelentett kellő alapot annak a következtetésnek a levonásához, hogy a gyártók nyilvántartásai nem tükrözik elfogadhatóan a szójabab költségeit" (a Fellebbezési Testület jelentésének 6.55. pontja), és azt állította, hogy a WTO-jelentések fenntartják azt a lehetőséget, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyja, illetve kiigazítsa a nyersanyagköltségeket, ha kiderül róluk, hogy nem megbízhatóak.

(45) Az Európai Biodízeltanács szerint a differenciált exportadórendszer olyannyira torzítja a nyersanyagpiacot, hogy a kínálat és a kereslet rendes feltételei már nem meghatározó tényezők egy ügyletnél, és a rendszer valójában értékátadást eszközöl a nyersanyaggyártók és a biodízelgyártók között, amit nem indokolnak a piaci körülmények. Az Európai Biodízeltanács szerint ez olyan „nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletekhez" és/vagy „egyéb gyakorlatokhoz" hasonlítható, amelyek hatással lehetnek az exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő költségek megbízhatóságára, és amelyek megfelelően indokolják ezeknek a költségeknek a figyelmen kívül hagyását, függetlenül attól, hogy azok ténylegesen felmerültek.

(46) Az Európai Biodízeltanács azon állításának alátámasztására, hogy a differenciált exportadórendszer torzítja a nyersanyagpiacot, különösen egy saját szakértői által végzett elemzésre, valamint egy általa készíttetett, „A szójababtermékekre alkalmazott differenciált exportadók által az argentínai biodízelköltségekben előidézett torzulás mérése" („*Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products*") című tanulmányra (a továbbiakban: Heffley-tanulmány) hivatkozott, amelyek állítólag bizonyítják, hogy a differenciált exportadórendszer mesterséges módon és jelentős mértékben leszorítja a szóban forgó nyersanyag belföldi árait, és ezért azok nem megbízhatóak.

(47) A Heffley-tanulmány a 2010 és 2016 közötti időszakra vonatkozóan gyűjtött argentínai és egyesült államokbeli adatokat a két országban a biodízelgyártással kapcsolatban felmerült költségekről. A tanulmány emellett külön piacelemzéssel szolgált a 2011. októbertől 2012. szeptemberig tartó időszakot illetően. Megállapításai szerint a szójababból készült biodízel (szója-metil-észter, a továbbiakban: SME) előállítási költsége Argentínában alacsonyabb volt, mint az Egyesült Államokban. A tanulmány állítása szerint ez a 27 %-os eltérés „kizárólag a differenciált exportadórendszernek tudható be".

(48) A tanulmány második lépésben (rendeltetési helytől függetlenül) összehasonlította az Argentínából exportált SME exportárát az SME Egyesült Államokban érvényes átlagos piaci árával. Az átlagos argentin exportár 875 USD/t volt, ami alacsonyabb, mint az Egyesült Államokban érvényes, 1 198 USD/t-t kitevő belföldi ár. Ez a tanulmány szerint erőteljesen ösztönzi az argentin biodízel behozatalát. A tanulmány következtetései szerint ez a torzulás közvetlenül a differenciált exportadórendszerre vezethető vissza.

(49) Az Európai Biodízeltanács kiemelte továbbá, hogy az ilyen jellegű torzulások korrigálása egyértelműen illeszkedne a dömpingellenes eljárás logikájába. Állítása szerint az ilyen jellegű torzulásokat korrigálni kell, méghozzá megfelelő, különösen a nyersanyagköltségeken végzett költségkiigazítások révén, úgy, hogy ezek a költségek a torzulások nélküli szintre legyenek igazítva. Ennek révén a Bizottság állítólag meghatározhatná, hogy rendes piaci viszonyok mellett ténylegesen milyen valós költségekkel kellene számolni az exportőri piacon a vonatkozó termék előállítását és értékesítését illetően.

(50) Több biodízelgyártó is vitatta az Európai Biodízeltanács arra irányuló javaslatát, hogy a Bizottság hagyja figyelmen kívül a nyilvántartásokban szereplő nyersanyagköltségeket, mivel a differenciált exportadórendszer miatt ezek a költségek megbízhatatlanná váltak. Emlékeztettek arra, hogy a vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület kifejezetten elutasította azt az érvet, hogy a differenciált exportadórendszer önmagában alapot nyújtana a nyilvántartásokban szereplő költségek figyelmen kívül hagyásához, valamint arra, hogy a vizsgálatot végző hatóság semmi esetre sem tekinthet el a nyilvántartásba vett költségek figyelembevételétől, ha a nyilvántartások pontosan és hűen tükrözik a ténylegesen felmerült költségeket.

(51) A Bizottság elismerte, hogy a Fellebbezési Testület nem zárta ki eleve annak lehetőséget, hogy a vizsgálatot végző hatóság bizonyos speciális körülmények között eltérjen a nyilvántartásokban szereplő költségektől, ha a vizsgálat során megállapítást nyer, hogy például a költségeket túl- vagy alulbecsülték, vagy a költségek megbízhatóságát a nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletek vagy egyéb gyakorlatok befolyásolták (a Fellebbezési Testület jelentésének 6.41. pontja).

(52) A Fellebbezési Testület ugyanakkor azt is kimondta, hogy az argentin exportadórendszer önmagában nem jelentett kellő alapot annak a következtetésnek a levonásához, hogy a gyártók nyilvántartásai nem tükrözik elfogadhatóan a a biodízel előállításával és értékesítésével kapcsolatos nyersanyagköltségeket, vagy ahhoz, hogy a nyilvántartásokban szereplő vonatkozó költségeket a biodízel rendes értékének képzésekor figyelmen kívül lehessen hagyni (a Fellebbezési Testület jelentésének 6.55. pontja).

(53) Az Európai Biodízeltanács érvei azon az előfeltevésen alapulnak, hogy a differenciált exportadórendszer állítólagosan torzító hatása a szóban forgó nyersanyag költségét megbízhatatlanná teszi, ezért azt figyelmen kívül kell hagyni. Az Európai Biodízeltanács fenntartja, hogy a szójabab argentínai belföldi árai az argentin exportadórendszer miatt voltak alacsonyabbak a nemzetközi áraknál. Ugyanakkor ennek az érvnek az elfogadása annak elismerését jelentené, hogy a differenciált exportadórendszer – szemben a Fellebbezési Testület megállapításaival – önmagában olyan hatással járt, hogy a ténylegesen felmerült és a vállalat nyilvántartásában szereplő költségeket pusztán azért figyelmen kívül kell hagyni, mert azok a nemzetközi áraknál alacsonyabbak voltak. Ezzel kapcsolatban a Bizottság emlékeztetni kíván arra is, hogy az eredeti vizsgálat megerősítette, hogy a nyersanyagokkal kapcsolatban ténylegesen felmerült költségeket megfelelően és hűen tükrözték a vállalatok nyilvántartásai.

(54) A Bizottság ezért elutasította az Európai Biodízeltanács állítását, hiszen elfogadása nem lenne összhangban a jelentések megállapításaival.

(55) Ezért a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ahhoz, hogy az intézkedéseket összhangba hozza a jelentésekkel és a WTO szabályaival, a rendes értéket a ténylegesen felmerült és a vállalatok nyilvántartásaiban szereplő költségek alapján kell kiszámítania.

(56) A nyilvánosságra hozatalt követően az Európai Biodízeltanács megismételte, hogy a WTO-határozat lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy költségkiigazítást végezzen a jelenlegi ügyben. Állítása szerint a Bizottság helytelenül értelmezte a WTO-határozatot és az Európai Biodízeltanács érvelését.

(57) Az Európai Biodízeltanács álláspontja szerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta a jelentések azon állításait, hogy „a szójabab argentínai belföldi árai az argentin exportadórendszer miatt voltak alacsonyabbak a nemzetközi áraknál". Az Európai Biodízeltanács azt állította, hogy a határozat – a Bizottság állításaival szemben – nem mondta ki, hogy a differenciált exportadórendszer torzító hatásai önmagukban ne jelentenének kellő alapot a költségkiigazításhoz.

(58) Az Európai Biodízeltanács továbbá megismételte és hangsúlyozta, hogy az a tény, hogy a belföldi piaci árak a differenciált exportadórendszer miatt megbízhatatlanok voltak, kellő alapot jelent annak a következtetésnek a levonásához, hogy a gyártók nyilvántartásai nem tükrözik elfogadhatóan a szójababnak a biodízel előállításával és értékesítésével kapcsolatos költségeit. A belföldi árak megbízhatatlansága miatt figyelmen kívül lehet hagyni a nyilvántartásokban szereplő költségeket, és az Európai Biodízeltanács már a korábbiakban a Bizottság rendelkezésére bocsátotta a költségek kiigazításához szükséges összes információt.

(59) Az Európai Biodízeltanács fenntartotta állítását, miszerint a vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület álláspontja szerint a vizsgálatot végző hatóságoknak jogukban áll megvizsgálni a gyártók/exportőrök nyilvántartásaiban szereplő költségek megbízhatóságát, különösen azt, hogy az összes felmerült költséget rögzítették-e, a felmerült költségeket túl- vagy alulbecsülték-e, és hogy a költségek megbízhatóságát nem befolyásolták-e nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletek vagy egyéb gyakorlatok. Az Európai Biodízeltanács szerint a differenciált exportadórendszer hatása a nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletekhez hasonlítható és/vagy olyan egyéb gyakorlatnak tekinthető, amely hatással lehet a „költségek megbízhatóságára" ([1]).

(60) A Bizottság a meghallgató tisztviselővel 2017. július 20-án tartott meghallgatás fényében újból megvizsgálta ezt az állítást. A Bizottság az (51)–(55) preambulumbekezdésben kifejtette, hogy a nyersanyagokkal kapcsolatban ténylegesen felmerült költségeket megfelelően és hűen tükrözték az argentin vállalatok nyilvántartásai, és hogy a korábbiakban végzett költségkiigazítás összeegyeztethetetlennek bizonyult az EU WTO-n belüli kötelezettségeivel.

([1]) Vizsgálóbizottsági jelentés, „EU – Biodízel", 7.242. pont, 400. lábjegyzet; a Fellebbezési Testület jelentése, „EU – Biodízel", 6.41. pont.

(61) A Bizottság nem értett egyet azzal, ahogy az Európai Biodízeltanács a vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület megállapításait értelmezte. Például a vizsgálóbizottsági jelentés 400. lábjegyzete jóval árnyaltabb annál, mint ami az Európai Biodízeltanács beadványából kitűnik. A vizsgálóbizottság megállapította, hogy a „nyilvántartásoknak a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontjában megfogalmazott »elfogadhatóan tükrözik« kitétel alapján történő vizsgálata nem terjed ki maguk a költségek »elfogadhatóságának« vizsgálatára, ha a gyártó vagy exportőr nyilvántartásában szereplő tényleges költségekről egyébként megállapítást nyert, hogy – elfogadható határokon belül – pontosak és valósághűek".

(62) Ugyanakkor azon állításával, hogy a differenciált exportadórendszer hatása a nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletekhez hasonlítható és/vagy egyéb gyakorlatnak tekinthető, az Európai Biodízeltanács pontosan e költségek elfogadhatóságának vizsgálata mellett foglalt állást.

(63) Ezenkívül a differenciált exportadórendszer hatásai i. sem nem hasonlíthatóak a nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletekhez, ii. sem nem tekinthetők olyan „egyéb gyakorlatnak", amely hatással lehet az exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő költségek megbízhatóságára. Bármit is takarjanak pontosan e fogalmak, a vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület kifejezetten elutasította a Bizottság azon alapvető érvelését, hogy az argentin exportadórendszer miatti ártorzulás önmagában elegendő alapot jelent ahhoz, hogy el lehessen tekinteni az exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő költségek figyelembevételétől ([1]).

(64) A felülvizsgált nyilvánosságra hozatalt követően az Európai Biodízeltanács fenntartotta azt az álláspontját, hogy a Bizottság rosszul értelmezi a Fellebbezési Testület jelentésének 6.55. pontjában foglalt kijelentést, valamint hogy a figyelmét elkerüli a jelentés 6.41. pontjában foglalt azon kitétel, miszerint lehetőség van megvizsgálni a nyilvántartásokban szereplő nyersanyagköltségek megbízhatóságát, és figyelmen kívül hagyni őket, ha megbízhatatlanoknak bizonyulnak, továbbá további érveket is előadott álláspontjának alátámasztására.

(65) Első észrevételével kapcsolatban az Európai Biodízeltanács kifejtette, hogy amikor a Fellebbezési Testület a 6.55. pontban kijelenti, hogy *„[…] az uniós hatóságok azon megállapítása, miszerint a szójabab argentínai belföldi árai az argentin exportadórendszer miatt voltak alacsonyabbak a nemzetközi áraknál, önmagában nem jelentett kellő alapot annak a következtetésnek a levonásához, hogy a gyártók nyilvántartásai nem tükrözik elfogadhatóan a szójababnak a biodízel előállításával és értékesítésével kapcsolatos költségeit, vagy ahhoz, hogy a nyilvántartásokban szereplő vonatkozó költségeket a biodízel rendes értékének képzésekor figyelmen kívül lehessen hagyni"*, akkor nem saját jogi értékelését ismerteti, ahogyan azt a Bizottság állítja, hanem pusztán idézi a végleges rendeletből a Bizottság következtetését. Az Európai Biodízeltanács emellett azzal is érvelt, hogy az *„önmagában nem jelentett kellő alapot"* fordulatba az is beleértendő, hogy az argentin exportadórendszer kellő alapot jelenthetett volna a költségek figyelmen kívül hagyásához, de a Bizottság nem végezte el az ehhez szükséges elemzést. Végezetül a Bizottság a 6.55. pont értelmezésekor figyelmen kívül hagyta, hogy a Fellebbezési Testület a későbbiekben a viszonyítási alap kérdésével is szükségesnek látta foglalkozni. Erre nem lett volna szükség, ha a Fellebbezési Testület kategorikusan kizárta volna, hogy az argentin exportadórendszer költségkiigazítás alapjául szolgáljon.

(66) A Bizottság nem fogadta el az Európai Biodízeltanács által javasolt értelmezést.

(67) Először: a Fellebbezési Tanács jelentésének 6.55. pontjában foglalt kijelentés nem a Bizottság saját következtetésének idézése. Éppen ellenkezőleg: szerves részét képezi a Fellebbezési Testület által a jelentés 6.56. pontjában foglalt, a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontjával kapcsolatban adott értelmezésnek. A Fellebbezési Testület kifejezetten egyetértett a vizsgálóbizottsággal abban, hogy ez a rendelkezés nem jelentett kellő alapot a Bizottság azon következtetéséhez, hogy figyelmen kívül hagyja az argentin biodízelgyártók nyilvántartásaiban szereplő költségeket azon az alapon, hogy a szójabab argentínai belföldi árai az argentin exportadórendszer miatt alacsonyabbak voltak a nemzetközi áraknál. A Fellebbezési Testület ezt a normatív megállapítást szóról szóra megismételte egy ponttal lejjebb, a „Következtetések" cím alatti 6.56. pontban.

(68) Másodszor: az *„önmagában nem jelentett kellő alapot"* fordulat a Bizottság értelmezése szerint arra utal, hogy *„az exportadórendszer puszta léte"* nem jelentett kellő alapot az eredeti vizsgálatban végzett költségkiigazításhoz. Ha ezzel szemben (az Európai Biodízeltanács érvelésének megfelelően) a Fellebbezési Tanács elsősorban azért találta volna WTO-ellenesnek az EU intézkedéseit, mert a Bizottság az eredeti rendeletben nem szolgált kellő *indokolással*, azt explicit módon kimondta volna. Ilyen kijelentés azonban sem a Fellebbezési Testület, sem a vizsgálóbizottság jelentésében nem olvasható. A Fellebbezési Testület az „önmagában" kifejezést valószínűleg azért alkalmazta, hogy nyilvánvalóvá tegye: „pusztán" abból, hogy Argentína exportadórendszert tart fenn, nem következhet automatikusan a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontja szerinti költségkiigazítás, legyen az bármilyen jól megindokolva vagy legyenek a torzító hatások bármilyen jól dokumentálva.

([1]) A Fellebbezési Testület jelentése, „EU – Biodízel", 6.54–6.55. pont; vizsgálóbizottsági jelentés, „EU – Biodízel", 7.248–7.249. pont.

(69) Harmadszor: a Bizottság nem osztotta az Európai Biodízeltanács álláspontját abban, hogy az a körülmény, hogy az Európai Biodízeltanács a 6.58–6.83. pontban foglalkozott a viszonyítási alapok kérdésével, azt jelzi, hogy az argentin exportadórendszer valójában elegendő alapot jelenthetett volna a nyilvántartásokban szereplő nyersanyagköltségek figyelmen kívül hagyásához. Ahogyan a 6.58. pont feletti címből kikövetkeztethető, a Fellebbezési Testület a kérdéses szöveghelyen Argentína egy másik, a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatos felvetésével foglalkozott.

(70) A Bizottság ezt követően megvizsgálta az Európai Biodízeltanács második felvetését, amely szerint a Fellebbezési Testület jelentésének 6.41. pontja egyértelmű jelzése volna annak, hogy az egy vállalat nyilvántartásaiban szereplő költségek figyelmen kívül hagyhatók akkor, ha olyan gyakorlaton alapulnak, amely kihat a nyilvántartásokban szereplő költségek megbízhatóságára. Az Európai Biodízeltanács arra is utalt, hogy míg a szóban forgó érvelést a vizsgálóbizottság lábjegyzetben fogalmazta meg, a Fellebbezési Testület szükségesnek látta, hogy a jelentés törzsszövegében szerepeltesse. Ez az Európai Biodízeltanács szerint annak a jele, hogy a Fellebbezési Testület el kívánta oszlatni azt a tévhitet, hogy a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének 1.1. pontját szűkítően kell értelmezni, és egyértelműen jelezni kívánta, hogy ebben az esetben van mód költségkiigazításra.

(71) A Fellebbezési Testület a 6.41. pontban az EU azon felvetésével foglalkozott, hogy a jelek szerint a vizsgálóbizottság jelentése értelmében a vizsgálatot végző hatóságnak minden olyan, a vállalat nyilvántartásaiban szereplő költséget el kell fogadnia, amely pontosan tükrözi a ténylegesen felmerült költségeket, „függetlenül attól, hogy ez a költség egy, a rendes piaci viszonyokkal összhangban lévő segédmennyiséghez vagy viszonyítási alaphoz képest mennyire reális". A Fellebbezési Testület elvetette ezt az értelmezést, és emlékeztetett arra, hogy a vizsgálóbizottság valójában elfogadta, hogy a vizsgálatot végző hatóság vizsgálhatja a gyártók nyilvántartásaiban szereplő költségek megbízhatóságát és pontosságát. A vizsgálatot végző hatóság ennek keretében meghatározhatja, „hogy az összes költséget figyelembe vették-e"; hogy a nyilvántartásokban nem a felmerült költségeknél nagyobb vagy kisebb költségek szerepelnek-e; valamint hogy nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyletek vagy egyéb gyakorlatok befolyásolják-e a nyilvántartásokban szereplő költségek megbízhatóságát.

(72) A Bizottság egyetértett az Európai Biodízeltanáccsal abban, hogy a Fellebbezési Tanács fenntartotta a vizsgálóbizottság azon megállapítását, amely szerint a nyilvántartásokban szereplő költségek figyelmen kívül hagyhatók abban az esetben, ha a vizsgálatot végző hatóság olyan, nem a szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyleteket vagy más olyan gyakorlatokat azonosított, amelyek befolyásolták azok megbízhatóságát. Emellett természetesnek találta, hogy a Fellebbezési Testület – a vizsgálóbizottsággal ellentétben – nem lábjegyzetben, hanem a jelentés törzsszövegében foglalkozott a felvetéssel. Azt azonban sem a vizsgálóbizottság, sem a Fellebbezési Testület nem mondta ki vagy javasolta, hogy az argentin exportadórendszer a megbízhatóságot befolyásoló gyakorlatok miatti kivétel hatálya alá tartozhat. Ha a vizsgálóbizottság vagy a Fellebbezési Testület úgy ítélte volna meg, hogy az argentin exportadórendszer ilyen, a megbízhatóságot befolyásoló gyakorlatnak tekintendő, akkor ezt egyértelműen kimondta volna, és nem nyilvánította volna a WTO szabályaival ellentétesnek az EU intézkedéseit.

(73) A Bizottság ezért fenntartotta a jelentések azon értelmezését, hogy a biodízel rendes értékének képzésekor az EU-nak nem volt joga figyelmen kívül hagyni a ténylegesen felmerült és a nyilvántartásokban pontosan szereplő költségeket az argentin exportadórendszer puszta létéből fakadó torzulások miatt.

(74) Ezt követően mindazonáltal a Bizottság megvizsgálta az Európai Biodízeltanács azon felvetését, amellyel a nyilvánosságra hozatalt követően a biodízellel foglalkozó uniós gazdasági ágazat egyik beszállítója, a FEDIOL is élt, hogy a Bizottságnak olyan alternatív bizonyítékokat kellene keresnie a költségkiigazításhoz, amelyek ellensúlyozzák az argentin exportadórendszer által a biodízel argentínai előállítási költségeire gyakorolt torzító hatást. Ebben az összefüggésben a Bizottság rámutatott, hogy a jelen felülvizsgálatnak nem volt célja olyan alternatív bizonyítékokat keresni, amelyekre támaszkodva elvégezhető az argentin exportadórendszer torzító hatásait ellensúlyozó költségkiigazítás.

A Bizottság mindemellett megjegyezte, hogy a Heffley-tanulmányban szereplő bizonyítékokat az alábbi okokból nem lehet kellően biztos alapnak tekinteni egy új költségkiigazításhoz.

(75) Egyfelől a vizsgálati időszak a 2011. júliustól 2012. júniusig tartó időszakra terjedt ki, míg a Heffley-tanulmány külön elemzése a 2011. októbertől 2012. szeptemberig tartó időszakra vonatkozik. Ennélfogva csak részleges átfedés van a figyelembe vett időszakok között, ami kérdésessé teszi, hogy a tanulmány megállapításai kiigazítás nélkül átvihetőek lennének az alapul szolgáló vizsgálatba. A 2011. júliustól 2011. szeptemberig tartó időszakra vonatkozó adatok nélkül a Bizottság nem tudta korrigálni az eltérést.

(76) Másfelől a tanulmány az egyesült államokbeli előállítási költséget a szójabab ott érvényes piaci ára alapján becsülte meg. Ez a gazdasági módszer azonban feltételezéseken alapul, és nem szolgál megbízható adatokkal az egyesült államokbeli biodízel előállításának tényleges költségéről. Még akkor is, ha lehetséges lenne kizárólag feltételezésekre hagyatkozni, nem megalapozott az az elgondolás, hogy a nyers szójababolajból készített biodízel előállítási költségei azonosak az Egyesült Államokban és Argentínában. Harmadsorban az „átlagos" argentin exportár használata figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy az Unióba irányuló exportár a valóságban magasabb

lehet az átlagárnál. Ami azt illeti, az eredeti vizsgálat vizsgálati időszakában az argentin biodízel exportára az EU-ba irányuló export esetében 967 EUR/t volt, ami az akkor érvényes, az ügy dossziéjában rögzített átváltási árfolyammal átszámítva 1 294 USD/t árnak felel meg. A tanulmány azonban ugyanerre az időszakra vonatkozóan 1 071 USD/t átlagos exportárral számolt. Ez azt mutatja, hogy a differenciált exportadórendszer jelentette állítólagos előnyöket nem lehet közvetlenül az Unióval szemben alkalmazott exportárakra visszavezetni.

(77) Negyedsorban a tanulmány mindössze feltételezi – és nem támasztja alá megfelelő bizonyítékokkal –, hogy az argentin belföldi piacon a figyelembe vett időszak alatt érvényes (alacsony) előállítási költségekért kizárólag a differenciált exportadórendszer tehető felelőssé. A tanulmány valójában nem vesz számításba más olyan, komparatív előnyt jelentő tényezőket, amelyek olcsóbbá tehetik a biodízel előállítását Argentínában az Egyesült Államokhoz képest.

(78) A Bizottság így arra a következtetésre jutott, hogy az argentin biodízelgyártók nyilvántartásaiban szereplő költségeket nem lehetett pontosan helyettesíteni a Heffley-tanulmány által javasolt viszonyítási alappal.

(79) A felülvizsgált nyilvánosságra hozatalt követően az Európai Biodízeltanács elmagyarázta, hogy a tanulmány célja csupán annak demonstrálása volt mintegy példaként, hogy a Bizottság hogyan tudná figyelembe venni és számszerűsíteni az argentin exportadórendszer által okozott torzítás (megbízhatatlanság) mértékét, nem pedig az, hogy helyettesítse vagy kiváltsa a Bizottság által az eredeti vizsgálat során gyűjtött saját ellenőrzött adatai alapján végzett elemzést.

(80) Az Európai Biodízeltanács emellett megküldte a tanulmány átdolgozott változatát, amelyben a referenciaadatok teljes mértékben megfelelnek az eredeti vizsgálati időszaknak, és amely nagyon hasonló eredményt mutatott, vagyis azt, hogy a szójabab belföldi árai mintegy 27 %-kal torzultak. Az Európai Biodízeltanács emellett vitatta a Bizottság azon értelmezését, hogy a tanulmány egyesült államokbeli előállítási költségeken alapult. Ezzel szemben előadta, hogy a tanulmány a biodízel előállításának argentínai becsült költségén alapult. Emellett nem indokolt az a Bizottság által megfogalmazott kritika, hogy a tanulmány átlagos exportáron alapul, hiszen ez az ár önmagában érdektelen annak meghatározása szempontjából, hogy az argentínai biodízelköltségek mennyire torzultak az exportadórendszer miatt. Végezetül az Európai Biodízeltanács kifejtette, hogy az esetleges komparatív előnyök nem magyarázhatnak mintegy 30 %-os árkülönbséget, és ellenkező értelmű bizonyíték hiányában az eltérés egyetlen észszerű magyarázata az argentin exportadórendszer megléte.

(81) A Bizottság megvizsgálta az Európai Biodízeltanács magyarázatait és érveit. A Bizottság elfogadta, hogy az átdolgozott tanulmány a vizsgálati időszakban körülbelül 27 %-os torzulást mutatott ki a szójabab belföldi árában. A három további kérdésben azonban fennmaradtak a kétségei.

(82) Ahogyan az Európai Biodízeltanács maga is elismerte, az egy Argentínában működő gyártó feldolgozási költségeire vonatkozó becslés három elemzésre támaszkodott: az első az Egyesült Államokra és Argentínára vonatkozó hatéves átlagos költség- és áradatokon, a második az Egyesült Államokra és Argentínára vonatkozó hasonló, de egyéves adatokon, a harmadik pedig az Argentínára vonatkozó egyéves adatokon alapult úgy, hogy az argentin exportár helyettesítette a világpiaci árat. Az Egyesült Államokban érvényes helyzet tehát egyértelműen országon kívüli viszonyítási alapként szolgált annak meghatározásához, hogy Argentínában mekkora költségek érvényesülnének akkor, ha az exportadó nem fejtené ki torzító hatását.

(83) Továbbá nincs jó ok arra, hogy akkor, amikor megpróbáljuk meghatározni, hogy mekkora előnyre tehetett szert egy argentin biodízelgyártó az argentin exportadórendszernek köszönhetően, eltekintsünk az Európába irányuló kivitelhez tartozó exportárak figyelembevételétől.

(84) Emellett a Bizottság sohasem vitatta, hogy az argentin exportadórendszer mesterségesen csökkenti az argentin biodízelgyártók inputköltségeit, csupán azzal a feltételezéssel kapcsolatban táplált kétségeket, hogy az argentin exportadórendszer *önmagában* ekkora, mintegy 30 %-os előnyt eredményezhet.

5.3. **Újraszámított dömpingkülönbözetek**

(85) A nyilvánosságra hozatalt követően néhány argentin exportáló gyártó vállalatspecifikus észrevétellel élt a dömping-számításokban szereplő állítólagos hibákkal kapcsolatban. A Bizottság – adott esetben – kijavította ezeket a hibákat, majd megfelelően javította a dömpingkülönbözeteket és a vámokat is.

(86) Az egyes argentin exportőrökre vonatkozó, a WTO-jelentésekben szereplő megállapítások és ajánlások fényében javított vámtételek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet
Argentína	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S. A., Buenos Aires	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %
	Egyéb együttműködő vállalatok	6,5 %
	Minden más vállalat	8,1 %

6. A JELENTÉSEK ALAPJÁN FELÜLVIZSGÁLT, A KÁRRA VONATKOZÓ TÉNYMEGÁLLAPÍTÁSOK

(87) A jelentésekben megállapítást nyert, hogy az EU a dömpingelt import belföldi iparágra gyakorolt hatása vizsgálatának a termelési kapacitást és a kapacitáskihasználást érintő részében nem összeegyezethető módon járt el – többek között – a dömpingellenes WTO-megállapodás 3. cikkének (1) bekezdésével és 3. cikkének (4) bekezdésével. A jelentések ugyanakkor nem érvénytelenítették azt a következtetést, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte a figyelembe vett időszak alatt.

(88) A vizsgálóbizottság megállapította, hogy az uniós hatóságok nem összeegyezethető módon jártak el a dömpingellenes WTO-megállapodás 3. cikkének (1) bekezdésével és 3. cikkének (4) bekezdésével azáltal, hogy a vizsgálat egy késői szakaszában anélkül fogadtak el felülvizsgált adatokat az uniós belföldi iparágtól, hogy megbizonyosodtak volna azok pontosságáról és megbízhatóságáról (a vizsgálóbizottság jelentésének 7.395. pontja). A felülvizsgált adatok az „üres kapacitásra" vonatkoztak. A vizsgálóbizottság ugyanakkor azt is kimondta, hogy a felülvizsgált adatoknak nem volt nagy szerepük az uniós hatóságok által a kapacitásfelesleggel mint kárt okozó egyéb tényezővel kapcsolatban a végleges rendeletben levont következtetésben (ezt megerősíti a Fellebbezési Testület jelentésének 6.174. pontja).

(89) Néhány exportáló gyártó és a CARBIO, a biodízel-exportőrök argentin szervezete azt állította, hogy az üres kapacitás végleges rendelet szerint értelmezett fogalma meglehetősen semmitmondó ebben az ágazatban. Kapacitás vagy van, vagy nincs.

(90) A Gunvor nevű importőr és a CARBIO szerint a belföldi iparágat ért kár az ágazatnak a termelési kapacitás indokolatlan – az alacsony kapacitáskihasználás ellenére történő – növeléséből fakadó strukturális kapacitásfeleslegére és nem magára a kapacitáskihasználási rátára vezethető vissza.

(91) A CARBIO, valamint argentin és indonéz exportáló gyártók azt is állították, hogy a Bizottságnak „pozitív bizonyíték" alapján újra kell vizsgálnia a termelési kapacitást és a kapacitáskihasználást. E vizsgálat keretében az említett tényezőket „objektív vizsgálatnak" kell alávetni.

(92) A Bizottság ezzel a kérdéssel a 6.1–6.4. pontban foglalkozott.

6.1. **Kérdőívre adott válasz és ellenőrzés**

(93) A Bizottság kérdőívet küldött az Európai Biodízeltanácsnak, amelyben magyarázatot kért arra vonatkozóan, hogy i. milyen módszertant alkalmazott az uniós gazdasági ágazat figyelembe vett időszak alatti termelési kapacitásának és kapacitáskihasználásának kiszámítására; és ii. az eredeti vizsgálat során miért vizsgálta felül ezeket az adatokat, és az új számadatokat mi alapján állította elő.

(94) A Bizottság arra vonatkozóan is magyarázatot kért az Európai Biodízeltanácstól, hogy mit ért „üres kapacitás" alatt, véleménye szerint azt miért kell kizárni az uniós gazdasági ágazat figyelembe vett időszak alatti teljes termelési kapacitásából, és miként történt azon vállalatok üres kapacitásának számítása, melyek nem tagjai az Európai Biodízeltanácsnak.

(95) A Bizottság választ kapott a kérdőívre, azt kielemezte, majd 2017. április 26-án ellenőrző látogatást tett az Európai Biodízeltanács telephelyén. A Bizottság kérésére ez utóbbi az ellenőrző látogatásra előkészítette a kérdőívre adott válasz összeállításához használt összes alátámasztó dokumentumot és számítást, különösen azokat, amelyek a benyújtott információkat összekapcsolják a gazdálkodási és számviteli nyilvántartásokkal a Bizottság helyszíni ellenőrzéséhez.

(96) A Bizottság ellenőrizte az alátámasztó dokumentumokat, a figyelembe vett időszakra vonatkozóan bejelentett adatokat egybevetette azok forrásaival, és a gazdálkodási és számviteli nyilvántartásokban szereplő információkat össze tudta egyeztetni az eredeti vizsgálat során a 2009. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra vonatkozóan a termelési kapacitással és kapacitáskihasználással kapcsolatban benyújtott felülvizsgált adatokkal. A dokumentumok bizalmas vállalatspecifikus adatokat tartalmaznak, ezért nem hozhatók nyilvánosságra.

(97) A Gunvor és a CARBIO beadványt nyújtott be, amelyben azzal érvelt, hogy a Bizottság által az Európai Biodízeltanácshoz intézett kérdőív nem volt megfelelő ahhoz, hogy eleget tegyen a dömpingellenes WTO-megállapodás 3. cikkének (1) bekezdése és 3. cikkének (4) bekezdése által támasztott követelményeknek. Az Európai Biodízeltanácsnak magyarázatot kell adnia arra, hogy a felülvizsgált adatokat miként támasztják alá nyilvános források, és a Bizottságnak nem volna szabad egyszerűen elfogadnia az Európai Biodízeltanács által szolgáltatott információkat.

(98) Ezenkívül a Gunvor és a CARBIO azt állította, hogy az Európai Biodízeltanács kérdőívre adott válaszait a Bizottság jelentős mértékben lerövidítette, aminek eredményeként az érdekelt felek számára nem derült ki, miként történt az adatok gyűjtése, értékelése és más forrásokhoz képest történő ellenőrzése, így nem tudták megítélni, hogy az Európai Biodízeltanács által benyújtott vonatkozó adatoknak hitelt adhatnak-e.

(99) Mindkét fél Eurostat által gyűjtött adatokat nyújtott be a biodízel uniós termelésére, kapacitására és felhasználására vonatkozóan, és elismerte ezen adatok és az ideiglenes rendeletben közzétett, a Bizottság részére az Európai Biodízeltanács által gyűjtött és szolgáltatott adatok közötti hasonlóságot. Állításaik szerint a Bizottságnak az Eurostat adatait kellett volna felhasználnia az Európai Biodízeltanács üres kapacitással kiigazított adatai helyett.

(100) Továbbá azt is állították, hogy az Európai Biodízeltanács üres kapacitásra adott meghatározása túlságosan homályos, és a termelési kapacitásnak az üres kapacitás kizárásával történő csökkentésére irányuló javaslat csak az ideiglenes rendelet közzététele után született meg, miután egyértelművé vált, hogy az ideiglenes rendeletben foglalt számadatok még nehezebbé teszik az állítólagosan dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által állítólagosan elszenvedett kár közötti ok-okozati összefüggés eredményes megállapítását.

(101) A Bizottság a 6.2–6.4. pontban foglaltak szerint elutasította ezeket az állításokat. Körültekintően értékelte a kérdőívre adott választ, majd az adatokat az Európai Biodízeltanács telephelyén tett ellenőrző látogatás keretében ellenőrizte, és megállapította, hogy a benyújtott és felülvizsgált adatok pontosak és megbízhatóak, és nem szükséges megváltoztatni a végleges rendelethez felhasznált felülvizsgált adatokat (lásd még az (53)–(58) preambulumbekezdést).

(102) A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy az Európai Biodízeltanács által gyűjtött adatok összhangban állnak az Eurostat adataival, ezért ez utóbbiak független megerősítésként szolgálnak az Európai Biodízeltanács adatainak pontosságát és megbízhatóságát illetően. Ugyanakkor mivel az Eurostat adatai csak 2014-ben váltak nyilvánossá, felhasználásukra nem lett volna lehetőség az eredeti vizsgálat során.

(103) Ennélfogva a végleges rendeletben (a (131) preambulumbekezdésben) szereplő felülvizsgált adatok (lásd az alábbi táblázatot) helyesek voltak, és az ellenőrző látogatást követően megerősítést nyertek.

	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Termelési kapacitás (tonna)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Index 2009 = 100	*100*	*99*	*85*	*87*
Termelési mennyiség (tonna)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Index 2009 = 100	*100*	*107*	*98*	*104*
Kapacitáskihasználás	46 %	50 %	53 %	55 %
Index 2009 = 100	*100*	*109*	*115*	*120*

6.2. **Teljes uniós termelés: magyarázat az Európai Biodízeltanács által a termelésre vonatkozóan benyújtott adatok gyűjtési eljárásához**

(104) Az Európai Biodízeltanács 2013 márciusában – az ideiglenes intézkedések közzétételét megelőzően – tagjait és nem tagjait illetően termelési adatokat nyújtott be a Bizottságnak az uniós gazdasági ágazatra vonatkozóan.

(105) A benyújtott termelési adatokat vállalatonkénti bontásban adta meg, függetlenül attól, hogy az adott vállalat tagja volt-e az Európai Biodízeltanácsnak, avagy sem. Ez az alulról építkező megközelítés biztosította, hogy a benyújtott termelési adatok pontos képet adjanak az uniós termelésről.

(106) A tagok negyedévente nyújtanak be termelési adatokat az Európai Biodízeltanácsnak az általa megküldött formanyomtatványon, amely az adatokat a benyújtást követően piaci értesülésekkel veti egybe. Az Európai Biodízeltanács kiemelt hangsúlyt helyez a termelési adatokra, mivel a tagok azok alapján fizetnek pénzügyi hozzájárulást a szervezetnek.

(107) A termelési adatok gyűjtése azoktól a vállalatoktól, amelyek nem tagjai a Európai Biodízeltanácsnak, a vállalatokkal felvett közvetlen kapcsolaton keresztül történik. A bejelentett adatokat aztán az Európai Biodízeltanács más – köztük nemzeti szervezetektől, más gyártóktól és szakmai kiadványokból származó – piaci értesülésekkel veti egybe.

(108) Így az Európai Biodízeltanács által szolgáltatott adatok képezik a rendelkezésre álló legjobb információkat az Európai Biodízeltanács tagjai és nem tagjai uniós szintű termelésére vonatkozóan, mivel a biodízelt gyártó egyes uniós vállalatok tényleges termeléséről következetes jelentést nyújtó adatszolgáltatáson alapulnak.

(109) Az Európai Biodízeltanács ezeket az adatokat használta fel a teljes uniós termelés meghatározásához, amelyre beadványait alapozta.

6.3. **Teljes uniós termelési kapacitás: magyarázat az Európai Biodízeltanács által a termelési kapacitásra vonatkozóan benyújtott adatok gyűjtési eljárásához**

(110) Az Európai Biodízeltanács 2013 márciusában – az ideiglenes intézkedések közzétételét megelőzően – tagjait és nem tagjait illetően termelési kapacitással kapcsolatos adatokat nyújtott be a Bizottságnak az uniós gazdasági ágazatra vonatkozóan.

(111) Hasonlóan a termelési adatokhoz, ezek is vállalati szintű adatok voltak az Európai Biodízeltanács tagjai és nem tagjai esetében egyaránt.

(112) A termelési kapacitással kapcsolatos adatokat az Európai Biodízeltanács tagjai évente kétszer nyújtják be az Európai Biodízeltanács által megküldött formanyomtatványon, és az Európai Biodízeltanács az adatokat a benyújtást követően piaci értesülésekkel veti egybe. Az adatok következetességének biztosítása érdekében az Európai Biodízeltanács arra kéri tagjait, hogy a kapacitást üzemenként évi 330 munkanapra vonatkozóan adják meg, hogy figyelembe lehessen venni az üzemek elkerülhetetlen karbantartását.

(113) A termelési kapacitással kapcsolatos adatok gyűjtése azoktól a vállalatoktól, amelyek nem tagjai az Európai Biodízeltanácsnak, a vállalatokkal felvett közvetlen kapcsolaton keresztül történik, és hasonlóan a termelési adatokhoz, itt is sor kerül az adatok más forrásokkal történő egybevetésére.

(114) Mivel az Európai Biodízeltanács pusztán egy „pillanatképet” kér a vállalat adott napon fennálló termelési kapacitásáról, és a kapacitás fogalmát nem mindig egyféleképpen értelmezi minden vállalat, az Európai Biodízeltanács által a termelési kapacitásra vonatkozóan benyújtott adatokat a termelési adatoknál kevésbé pontos adatoknak kell tekinteni.

(115) Ennek ellenére az Európai Biodízeltanács által szolgáltatott adatok képezik a rendelkezésre álló legjobb információkat az Európai Biodízeltanács tagjai és nem tagjai uniós szintű termelési kapacitására vonatkozóan, mivel a biodízelt gyártó egyes uniós vállalatok tényleges termelési kapacitásáról következetes jelentést nyújtó adatszolgáltatáson alapulnak.

6.4. **Magyarázat az „üres kapacitás” Európai Biodízeltanács általi azonosításához**

(116) Az ideiglenes rendelet közzétételét követően és a végleges rendeletben leírtak szerint nyilvánvalóvá vált, hogy a termelési kapacitásra vonatkozóan közzétett adatok nem pontosan tükrözték az uniós gazdasági ágazatban fennálló valós helyzetet. A Bizottság ezért felkérte az Európai Biodízeltanácsot, hogy pontosítsa a termelési kapacitással kapcsolatos adatait.

(117) Az Európai Biodízeltanács aktualizált adatokkal látta el a Bizottságot mind tagjait, mind nem tagjait illetően, és ezekben külön feltüntetve szerepelt az úgynevezett rendelkezésre nem álló, leállított termelési kapacitás vagy üres kapacitás, amely eredetileg a teljes uniós termelési kapacitás részeként jelent meg.

(118) Az üres kapacitást az Európai Biodízeltanács határozza meg annak során, hogy az egyes vállalatok által benyújtott adatokból kiszámítja a termelést és a termelési kapacitást. Az adatgyűjtési eljárás fent vázolt jellegéből adódóan felül kellett vizsgálni az azokra a vállalatokra vonatkozóan benyújtott adatokat, amelyek nem tagjai az Európai Biodízeltanácsnak, hogy a termelési kapacitással kapcsolatos adatok a lehető legpontosabban tükrözzék az uniós gazdasági ágazat valós helyzetét.

(119) Az Európai Biodízeltanács által az ideiglenes és a végleges rendelet között szolgáltatott adatok képezték a rendelkezésre álló legjobb információkat az Európai Biodízeltanács tagjai és nem tagjai uniós szintű termelési kapacitására vonatkozóan, mivel a biodízelt gyártó egyes uniós vállalatok tényleges termelési kapacitásáról következetes jelentést nyújtó adatszolgáltatáson alapultak.

6.5. **A nyilvánosságra hozatalt követően tett észrevételek**

(120) A Bizottság kárral kapcsolatos ténymegállapításainak nyilvánosságra hozatalát követően több érdekelt fél is észrevételezte a ténymegállapításokat.

(121) A CARBIO, az argentin biodízelgyártók szervezete megismételte a felülvizsgálat során képviselt álláspontját, miszerint a kár és az ok-okozati összefüggés jelenlegi elemzése során a biodízel termelésére és a biodízel-termelési kapacitásra vonatkozó friss Eurostat-adatokat kellene felhasználni az eredeti vizsgálatban felhasznált adatok helyett.

(122) A Bizottság ezt az álláspontot elutasította. Az Eurostat adatai egybevágtak az Európai Biodízeltanácstól származó eredeti adatokkal. Ugyanakkor az Európai Biodízeltanács az eredeti vizsgálat során később kijavította ezeket az adatokat, hogy azok jobban tükrözzék az üres kapacitást. A 6.4. szakaszban ismertetettek szerint a Bizottság a jelenlegi felülvizsgálat során ellenőrizte ezeket a javításokat. Ennek megfelelően az Eurostat eredeti adatai nem a legpontosabb képet adják a termelésről és a biodízelről, amelyet a Bizottság kifejezetten ellenőrzött és felhasznált a jelenlegi ügyben.

(123) A CARBIO azt is állította, hogy a Bizottságnak tovább kellene pontosítania az „üres kapacitás" fogalmát. A Bizottság megismételte, hogy a végleges rendelet (131)–(132) preambulumbekezdésében már meghatározta az üres kapacitás fogalmát. Mivel a WTO-jelentések nem kifogásolták a Bizottság „üres kapacitással" kapcsolatos értelmezését, azt nem volt indokolt e felülvizsgálat keretében megváltoztatni.

7. **NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL**

(124) Valamennyi fél tájékoztatást kapott a Bizottság ténymegállapításairól, és a felek lehetőséget kaptak arra, hogy adott határidőn belül benyújtsák észrevételeiket.

(125) A nyilvánosságra hozatalt követően a Molinos de la Plata nevű exportáló gyártó arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy „*Molinos Agro S.A.*", nem pedig „*Molinos Río de la Plata S.A.*" név alatt végzett kivitelt az Unióba, és ezt bizonyítékkal támasztotta alá.

(126) A Bizottság alaposan megvizsgálta a benyújtott bizonyítékot, és arra a következtetésre jutott, hogy a névváltoztatás kellően megalapozott, ezért az állítást elfogadta.

(127) A nyilvánosságra hozatalt követően a Wilmar nevű együttműködő indonéziai exportőr meghallgatást kért, és arra lehetőséget is kapott. Az exportőr vállalatspecifikus állításokkal élt a dömping- és a kárszámítással kapcsolatban, és különösen haszonkulcsának csökkentését kérte.

(128) A Bizottság ezeket az észrevételeket elutasította, mert nem kapcsolódtak az Argentínára vonatkozó WTO-jelentés végrehajtásához. Emellett több közülük jelenleg elbírálás alatt áll a WTO-nál az Indonézia által kezdeményezett vita keretében.

(129) A felülvizsgált nyilvánosságra hozatalt követően a Wilmar előadta, hogy a rendes érték képzéséhez felhasznált haszonkulcsával kapcsolatos észrevétele nem áll elbírálás alatt a WTO-nál, hanem egy attól független kérdés, és az észrevétel alapját kizárólag a dömpingellenes alaprendelet rendelkezései képezik. Az észrevétellel ezért foglalkozni kell e felülvizsgálat keretében. A Wilmar emellett azt is állította, hogy az intézkedések fenntartása nem áll az Unió érdekében, ezért azokat helyénvaló megszüntetni.

(130) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy ezt a felülvizsgálatot a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet alapján indította annak érdekében, hogy végrehajtsa az „Európai Unió – Az Argentínából érkező biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések" WTO-vitában (WT/DS473/15) a vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület által elfogadott megállapításokat és ajánlásokat. A felülvizsgálat tehát a WTO előtti kérdésekre és az azokból fakadó esetleges következményes és/vagy technikai módosításokra szorítkozik. Ezért a Bizottságnak a Wilmar által előadott észrevételek egyikével sem áll módjában foglalkozni. Emellett a Bizottság

emlékeztetett arra, hogy a Wilmar a haszonkulccsal kapcsolatban már az eredeti vizsgálat keretében is élt hasonló észrevétellel, és ez az észrevétel akkor elutasításra került (lásd az 1194/2013/EU végrehajtási rendelet (43)–(46) preambulumbekezdését). A nyilvánosságra hozatalt követően a COFCO Argentina S.A. nevű (korábban Noble Argentina S.A.-ként ismert) együttműködő argentin exportáló gyártó kérelmet nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a vállalatot a Bizottság „új vállalatként" vegye figyelembe, és „egyéb együttműködő vállalatként" vegye fel az egyedi vámtétellel rendelkező vállalatok listájára.

(131) A Bizottság tájékoztatta a vállalatot arról, hogy ehhez az új exportáló gyártókra vonatkozó, a végleges rendelet 3. cikkében meghatározott eljárás szerint kell eljárnia.

(132) A nyilvánosságra hozatalt követően az Európai Biodízeltanács meghallgatást kért a meghallgató tisztviselő előtt azzal az indokkal, hogy a Bizottság az álláspontját nem objektív jogi érvelés, hanem politikai érdek alapján határozta meg.

(133) A 2017. július 20-án tartott meghallgatáson a meghallgató tisztviselő nem találta úgy, hogy sérült volna az Európai Biodízeltanácsot érdekelt félként megillető, védelemhez való jog. Ugyanakkor felszólította a Bizottságot arra, hogy indokolja meg azzal kapcsolatos álláspontját, miért nem lehetett az argentin szójabab árait azok megbízhatatlansága miatt figyelmen kívül hagyni. A Bizottság ezt az indoklást a nyilvánosságra hozatal után kapott észrevételek értékelésekor adta meg a (60)–(63) preambulumbekezdésben foglaltak szerint.

8. **VÉGLEGES INTÉZKEDÉSEK**

(134) A fenti újraértékelés alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az eredeti vizsgálatban megállapított kárt okozó dömping megerősítést nyert.

(135) Ennek következtében az Argentínából és az Indonéziából származó biodízel behozatalára alkalmazandó, az 1194/2013/EU végrehajtási rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedéseket a fentiek szerint Argentína esetében felülvizsgált, újraszámított dömpingkülönbözetek mellett fenn kell tartani.

(136) Az érintett termékre alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtétel a következő:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet	Kárkülönbözet	Dömpingellenes vámtétel
Argentína	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Egyéb együttműködő vállalatok	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Minden más vállalat	8,1 %	25,7 %	8,1 %

(137) Ezért a végleges rendelet 1. cikkének (2) bekezdését ennek megfelelően módosítani kell,

(138) Az (EU) 2016/1036 rendelet ([1]) 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság nem nyilvánított véleményt,

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1036 rendelete (2016. június 8.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (HL L 176., 2016.6.30., 21. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1194/2013/EU végrehajtási rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében felsorolt vállalatok által gyártott termékek vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételeket tartalmazó táblázat helyébe a következő táblázat lép:

Ország	Vállalat	Vámtétel EUR/ tonna nettó tömeg	TARIC-kiegészítő kód
Argentína	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	62,91	B784
	Egyéb együttműködő vállalatok: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	62,52	B785
	Minden más vállalat	79,56	B999
Indonézia	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Egyéb együttműködő vállalatok: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95	B790
	Minden más vállalat	178,85	B999

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. szeptember 18-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER